

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 447/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Немања Алексић адвокат из ..., против туженог ДД из ..., ради накнаде штете, решавајући сукоб стварне надлежности, у седници већа одржаној 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду П 7958/2011 од 09.10.2013. године одређује се Виши суд у Зајечару.

Образложење

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је Основном суду у Новом Саду 09.09.2011. године.

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7958/2011 од 09.10.2013. године су одбијени као неосновани тужбени захтеви тужилаца, као и захтеви за накнаду трошкова парничног поступка, те је одучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Тужиоци су против наведене пресуде уложили жалбу 30.10.2013. године Апелационом суду у Новом Саду у складу са поуком о правном леку, који суд се решењем Гж 373/14 од 10.09.2014. године огласио стварно ненадлежним за поступање по жалби и предмет је уступио Вишем суду Новом Саду као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Новом Саду је поднеском од 17.04.2015. године поднео предлог за делегацију другог стварно надлежног суда ради одлучивања о жалби тужилаца због оптерећености судија другостепеног грађанског одељења и решењем Р 1512/2015 од 05.05.2015. године Врховни касациони суд је за поступање у овом предмету одредио Виши суд у Зајечару.

Виши суд у Зајечару је решењем Гж 402/15 од 29.12.2015. године списе вратио Основном суду у Новом Саду ради исправљања пресуде. По поступљеном, Основни суд у Новом Саду је предмет доставио Вишем суду у Новом Саду који је решењем Гж 1515/2016 од 21.06.2018. године списе вратио Основном суду у

Новом Саду ради одлучивања о предлозима парничних странака садржаним у поднетим поднесцима.

Решењем П 7958/2011 од 20.12.2018. године Основни суд у Новом Саду се огласио стварно ненадлежним (грешком наведено месно ненадлежним) за даље поступање и предмет је по правноснажности решења достављен Привредном суду у Крагујевцу као стварно и месно надлежном суду, позивајући се на одредбе чланова Закона о стечају.

Привредни суд у Крагујевцу није прихватио стварну надлежност већ је уз пропратни акт П 335/2019 од 11.07.2019. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Врховни касациони суд је решавајући настали сукоб стварне надлежности у смислу члана 22. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Зајечару.

Одредбом члана 367. став 3. ЗПП је прописано да о жалби против пресуде (донете у првом степену) одлучује другостепени суд. Како о изјављеној жалби тужилаца против првостепене пресуде није одлучено, то је за поступање у жалбеном поступку стварно надлежан Виши суд у Зајечару, који је и одређен решењем Врховног касационог суда од 05.05.2015. године (Р 1512/2015) да поступи по изјављеној жалби.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић